

خبر

فرمانده عملیات دیرالزور در گفت‌وگو با «شرق»:

رود فرات خط قرمز بین ما و ارتش سوریه است

● «سوزدار جودی»، یکی از فرماندهان ارتش سوریه دموکراتیک، در مصاحبه با «شرق» ضمن توضیح عملیات دیرالزور، گفت: منطقه وسیعی از شرق رود فرات به‌وسیله نیروهای ما آزاد شده و در عملیات‌های میدانی دو شرکت آژبه و کونیک که از بزرگ‌ترین شرکت‌های استخراج گاز در سوریه است، به محاصره کامل نیروهای ائتلاف کرد-عرب درآمده است. او ادامه داد: ما از پیشروهای خود به سمت نواحی باقی‌مانده تحت تسلط داعش، کوتاه نخواهیم آمد و در راستای شرق رود فرات عملیات خود را ادامه می‌دهیم و آن را خط قرمز بین خود و ارتش سوریه می‌دانیم. این فرمانده زن نیروهای ائتلاف کرد-عرب تصریح کرد: در چند روزی که از عملیات توفان جزیره سبیری شده، ما نزدیک به ۱۴ هزار نفر از شهروندان دیرالزور را در کمپ‌های شمال سوریه اسکان داده‌ایم. سوزدار جودی همچنین با اشاره به وقایع میدانی شهر رقه، گفت: ۹۰ درصد از شهر رقه آزاد شده است و توانی برای داعش نمانده است.

عربستان به زنان اجازه داد وارد ورزشگاه شوند

● عربستان سعودی برای نخستین‌بار به زنان این کشور اجازه داد تا برای شرکت در هشتادوهفتمین جشن سالگرد تأسیس این کشور همراه خانواده‌های خود به استادیوم بیایند. این جشن در ورزشگاه فهدشاه که عمدتاً محل برگزاری بازی‌های فوتبال است، برپا می‌شود و در آن برنامه‌های کم‌سابقه‌ای از جمله کنسرت و پرفورمنس اجرا خواهد شد. برگزارکنندگان اعلام کردند در این مراسم صندلی‌های محل حضور زنان و خانواده‌ها از مردان مجرد جدا شده است. رسانه‌های بین‌المللی در واکنش به این‌خبر آن را نشانه‌ای از اصلاحات در عربستان سعودی دانسته‌اند؛ به‌ویژه آنکه امسال بزرگداشت روز ملی عربستان با دیگر جشن‌هایی که مبتنی بر قواعد سخت‌گیرانه تفکیک جنسیتی بوده، متفاوت است. در حالی که زنان برای اولین بار اجازه ورود به ورزشگاه را یافتند، یک فرد روحانی سعودی با سخنرانی‌اش در توجیه ممنوعیت رانندگی برای زنان، خشم کاربران سعودی را در فضای مجازی برانگیخت. از عربستان سعودی به عنوان یکی از محدودترین کشورها در زمینه آزادی زنان نام برده می‌شود؛ تنها کشوری که زنان اجازه رانندگی ندارند. عربستان و ایران دو کشوری هستند که به زنان این کشور اجازه ورود به ورزشگاه‌ها را نمی‌دهند.

نمایش قدرت در بحبوحه جنگ لفظی

● پس از بالاگرفتن جنگ لفظی میان رهبران کره‌شمالی و آمریکا، بمب‌افکن‌های آمریکایی در نمایش قدرتی آشکار شبه‌شب بر فراز سواحل شرقی کره‌شمالی پرواز کردند. به گفته پنتاگون این اولین بار در قرن جاری است که آمریکا در دوترتین منطقه شمالی منطقه غیرنظامی بین کره‌شمالی و جنوبی عملیاتی هوایی انجام می‌دهد، اقدامی که نشان می‌دهد تلقی دونالد ترامپ از «فتار بی‌محابای» کره‌شمالی چگونه است. دانا وایت، سخنگوی وزارت دفاع آمریکا، برنامه هسته‌ای کره‌شمالی را «تهدیدی بزرگ» خواند و گفت: «این عملیات نشان‌دهنده تصمیم ایالات‌متحده و حوالی این پیام صریح است که رئیس‌جمهوری کرئیه‌های مختلفی برای مهار تهدیدات کره‌شمالی در اختیار دارد. وایت در ادامه گفت: «ما آماده‌ایم که از طیف‌های مختلف قابلیت‌های نظامی خود برای دفاع از ایالات‌متحده و متحدانمان استفاده کنیم». بمب‌افکن‌های B-1B آمریکا از پایگاه نظامی آمریکا در کوام، در اقیانوس آرام بر خاسته بودند و هواییماهای جنگی زاین هم آنها را همراهی می‌کردند. این بمب‌افکن‌ها بخشی از نیروی اتمی آمریکا به‌شمار نمی‌روند، ولی قادر به حمل مقادیر بسیاری از بمب‌های عادی هستند. ساعتی قبل از پرواز بمب‌افکن‌های آمریکا در نزدیکی قلمرو هوایی کره‌شمالی، ری یونگ هو، وزیر امور خارجه این کشور، حمله موشکی به آمریکا را «انتخاب‌ناپذیر خواند». او که روز شنبه در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی می‌کرد، توضیف ترامپ از کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی، به‌عنوان «مرد کوچک موشکی» را اهانت به کره‌شمالی نامید. او گفت که این «اهانت» پرتاب موشکی از کره‌شمالی به خاک آمریکا را ضروری‌تر و «انتخاب‌ناپذیرتر می‌کند. وزیر خارجه کره‌شمالی با تکرار بیانیه اخیر کیم جونگ اون، رهبر این کشور یک بار دیگر رئیس‌جمهور آمریکا را به‌لحاظ روانی «آشفته» و مبتلا به «هذیان بزرگ‌منشی» خطاب کرد و گفت او بابت تهدیدکردن کره‌شمالی به نابودی کامل، «پاسخی سخت» دریافت خواهد کرد. به گفته وزیر امور خارجه کره‌شمالی هیچ کسی غیر از ترامپ به‌زودی سرنگونی دیگری را تجربه نخواهند کرد و دوام نخواهد آورد». ترامپ در سخنرانی خود در برابر مجمع عمومی سازمان ملل در روز سه‌شنبه ۱۹ سپتامبر تهدید کرد که در صورت اقدامات تحریک‌آمیز کره‌شمالی، آمریکا این کشور را به کلی نابود خواهد کرد. کیم جونگ اون هم بلافاصله به این اظهارات پاسخ داد: «اقداماتی در سطح بالا» علیه آمریکا اتخاذ خواهد شد.

انتظارها برای اعلام لغو همه‌پرسی استقلال کردستان عراق از سوی مسعود بارزانی، رئیس این اقلیم، به بن‌بست خورد و بارزانی در کنفرانس خبری روز گذشته خود از پایان شراکت این اقلیم با بغداد خبر داد. بارزانی یک روز بعد از مذاکره هیئت کردستانی با مقامات بغداد اعلام کرد همه آنچه برای برقراری یک عراق فدرال لازم بوده، انجام داده‌اند. بارزانی با اعلام اینکه شراکت این اقلیم با بغداد به پایان رسیده، گفت: ما باید همسایگان خوبی برای هم باشیم و گفت‌وگوها میان دو همسایه ادامه خواهد یافت، چراکه شراکت ما در گذشته شکست خورده و نمی‌خواهیم تجربه‌های گذشته را تکرار کنیم. او تأکید کرد: همه‌پرسی اولین گزینه برای استقلال مردم کردستان عراق و ثبات آینده ماست. بارزانی با اشاره به اینکه همه‌پرسی منجر به ترسیم مرزهای جدید نمی‌شود، بر همکاری میان نیروهای پیشمرکه و

ارتش برای مبارزه با تروریسم تأکید کرد و گفت بعد از همه‌پرسی، مذاکراتی طولانی میان دو طرف آغاز خواهد شد. بارزانی گفت: همه‌پرسی مرزها را مشخص نمی‌کند و ما بعد از آن با بغداد گفت‌وگو خواهیم کرد که ممکن است یک سال یا دو سال زمان ببرد. گفت‌وگو با بغداد بر اساس ایجاد یک رابطه خوب میان دو همسایه صورت خواهد گرفت. ما می‌خواهیم از روابط خوب میان پیشمرکه‌ها و ارتش عراق محافظت کنیم. رئیس اقلیم کردستان عراق ادامه داد: قانون اساسی برای دولت کردستان تدوین و پس از آن به همه‌پرسی گذاشته خواهد شد. وی تأکید کرد: ما هرگز اجازه وقوع درگیری میان دو ملت را نخواهیم داد. ما با اعراب و ترکمان‌ها برادرم و اختلافات سیاسی به

خود را روی منطقه کردستان ننبد. قوت خود یابرجاست. ما تلاش می‌کنیم تا هرگونه دید منفی به همه‌پرسی را تغییر دهیم. نظام آتی ما بر اساس قانون اساسی و توافق ملت کرد ساخته می‌شود. برای تحقق یک روند شفاف و بی‌شائبه، به پای صندوق‌های رای خواهیم رفت. تنها استقلال می‌تواند درخواست‌ها و اهداف ما را محقق کند. بارزانی همچنین گفت به دنبال درگیری با ایران و ترکیه نیستیم. رئیس اقلیم کردستان عراق در پاسخ خبرنگاران تأکید کرد که ما بعد از همه‌پرسی هم به روابط حسنه خویش با ایران و ترکیه مانند ۲۴ سال گذشته ادامه خواهیم داد. بارزانی با بیان اینکه با اجرای همه‌پرسی، امنیت ملی ترکیه تهدید نمی‌شود، گفت: امیدواریم که ترکیه مرزهای هوایی خود را روی منطقه کردستان ننبد.

نیفین مسعد؛در صورت تصمیم جدایی کردستان از عراق مجموعه‌ای از پرشش‌ها مطرح می‌شود که هنوز کسی برای آنها پاسخی پیدا نکرده است. این پرشش‌ها از شکل دولت آینده و نظام سیاسی آن گرفته تا رابطه این دولت با حکومت مرکزی و از همه مهم‌تر جایگاه مسعود بارزانی به‌عنوان کسی که به یکی از آرزوهای تاریخی کردها جامه عمل پوشانده، کشیده می‌شود. برای مثال درباره شکل دولت آینده کردها هیچ چیزی روشن نیست. اینکه آیا یک دولت فدرال خواهد بود یا نه و اینکه با اقلیت‌های تحت حاکمیت خود ازجمله اعراب چگونه برخورد خواهد کرد؟ این مسئله وقتی اهمیت خود را نشان می‌دهد که برای مثال وضعیت کرکوک را در نظر بگیریم. هرچند شورای این شهر پذیرفت که همه‌پرسی در آنجا نیز برگزار شود اما هنوز اعتراضات اعراب و ترکمان‌ها ادامه دارد. از اینها گذشته چگونه می‌خواهیم غیرکرده‌ها را قانع کنیم که همان سناریوی پیشین در رابطه «بغداد – اربیل» در مورد «اربیل – کرکوک» تکرار نخواهد شد؟ درباره ساختار نظام سیاسی آینده نیز بعضی می‌گویند دموکراتیک خواهد بود اما یکی از نشانه‌های دموکراسی احترام به قانون اساسی و گردش مسالمت‌آمیز و نهادینه‌شده قدرت است. اگر بر همین یک مورد یعنی احترام به قانون اساسی انگشت بگذاریم، درمی‌یابیم که اساسا برگزاری رفاندوم کردستان خلاف بندهای صریح قانون اساسی عراق مصوب سال ۲۰۰۵ است. در مقدمه آن قانون آمده ملت عراق برای خود «فدرالیسم» را برگزیده است. ماده نخست این قانون می‌گوید عراق یک «دولت یکپارچه فدرال» است. ماده ۱۳ همین قانون بر بطلان «هرگونه متنی که در قوانین مناطق یا هرگونه متن دیگری باشد که با آن – قانون اساسی – تناقض پیدا کند»، تأکید دارد. ماده ۱۰۹ این قانون مقامات دولت فدرالی عراق را موظف می‌کند

جهان

بارزانی برگزاری همه‌پرسی امروز استقلال اقلیم کردستان را تأیید کرد

در حصار یک رؤیا

قوت خود یابرجاست. ما تلاش می‌کنیم تا هرگونه دید منفی به همه‌پرسی را تغییر دهیم. نظام آتی ما بر اساس قانون اساسی و توافق ملت کرد ساخته می‌شود. برای تحقق یک روند شفاف و بی‌شائبه، به پای صندوق‌های رای خواهیم رفت. تنها استقلال می‌تواند درخواست‌ها و اهداف ما را محقق کند. بارزانی همچنین گفت به دنبال درگیری با ایران و ترکیه نیستیم. رئیس اقلیم کردستان عراق در پاسخ خبرنگاران تأکید کرد که ما بعد از همه‌پرسی هم به روابط حسنه خویش با ایران و ترکیه مانند ۲۴ سال گذشته ادامه خواهیم داد. بارزانی با بیان اینکه با اجرای همه‌پرسی، امنیت ملی ترکیه تهدید نمی‌شود، گفت: امیدواریم که ترکیه مرزهای هوایی خود را روی منطقه کردستان ننبد.

روز بعد از رفراندوم کردستان

یکپارچگی و سلامتی ارضی و استقلال و حاکمیت و نظام دموکراتیک این کشور را حفظ کنند. در تمام این بندها بر یکپارچگی عراق تأکید شده است. بندهای دیگری ازجمله دو ماده ۱۱۱ و ۱۱۲ ثروت‌های عراق را متعلق به تمام عراق‌های می‌داند و مدیریت آنها را برعهده دولت مرکزی می‌گذارد؛ حال آنکه اقلیم کردستان عراق از مدت‌ها پیش با نفت منطقه به‌صورت ثروت‌های خاص خود برخورد کرده است. اگر به موضوع گردش قدرت بپردازیم، باید گفت مسعود بارزانی، رئیس منطقه کردستان، بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ در این مقام بوده است؛ حال آنکه قانون ریاست منطقه که سال ۲۰۰۵ تصویب شد، می‌گوید «ریاست بر منطقه حداکثر چهار سال خواهد بود و حداکثر برای دو دوره قابل تمدید است» اما در عمل یک بار در سال ۲۰۱۳ ریاست بارزانی – برای آخرین‌بار – به مدت دوسال تأیید شد و او هنوز خود را رئیس منطقه کردستان عراق می‌داند. اگر به مسئله نهادهای قانون‌گذاری کردستان نگاه کنیم، باید گفت پارلمان این منطقه از سال ۲۰۱۵ تاکنون تعطیل است و حتی یوسف محمد، رئیس آن جرئت ورود به اربیل را ندارد. این مجازاتی است که هر مخالفی را – صرف‌نظر از اینکه کرد باشد یا غیرکرد – شامل می‌شود. از سوی دیگر شورای امنیت کردستان که پارلمان در سال ۲۰۱۱ تأسیس کرده بود تا یک سازمان اطلاعاتی باشد، به دو واحد جداگانه تقسیم شد که یکی از آنها تحت نظارت حزب دموکرات و دیگری تحت نظارت حزب اتحادیه میهنی کردستان فعالیت می‌کند. بین این دو نهاد هیچ‌گونه همکاری وجود ندارد تا جایی که جلال طالبانی یک بار به طعنه گفت: «بعضی وقت‌ها همکاری با بغداد برای ما راحت‌تر از همکاری با اربیل است». همه اینها پرشش‌های متعددی را مطرح می‌کند و مهم‌ترین آنها اینکه آیا کردها با توجه به تجربه چند سال گذشته خواهند توانست استقلال و دموکراسی را با هم داشته باشند؟

هادی آذری: فرانسه دوران پرتلاشهایی را پشت‌سر می‌گذارد؛ التهابی که انتظار می‌رفت با روی‌کارآمدن امانوئل مکرون و کوتاه‌شدن دست مارین لوپن پوپولیست از ریاست‌جمهوری، اندکی آرام گیرد؛ اما به‌جای آرام‌گفتن اوضاع، تنش‌ها در فرانسه بالا گرفته است. خیابان‌های پاریس روز شنبه بار دیگر صحنه قدرت‌نمایی مردم فرانسه بود. ده‌ها هزار نفر از اقضا نقاط این کشور در محکومیت قانون جدید کار، خود را به پاریس رسانده بودند تا صدای اعتراض خود را به گوش ساکن جوان کاخ الیزه برسانند. هرچند در هفته‌های گذشته خیابان‌های پاریس بارها صحنه راهپیمایی معترضان به قانون کار جدید بوده است؛ اما راهپیمایی روز شنبه به دعوت لوک لائشون، رهبر حزب چپ‌گرای «فرانسه تسخیرناپذیر»، صورت گرفت که حالا به ایوبزسیون اصلی مکرون جوان و حزب «جمهوری به پیش» او بدل شده است. «فرانسه تسخیرناپذیر» یک حزب سوسیال‌دموکرات است که در ماه فوریه سال ۲۰۱۶ از سوی ملائشون تأسیس شد و از این لحاظ، شباهت زیادی به حزب مکرون دارد که حدود یک سال از فعالیت آن می‌گذرد. ملائشون نیز در رقابت انتخابات ریاست‌جمهوری حضور داشت و در دور نخست، با کسب ۱۹.۵۸ درصد آرا، از راهپایی به دور دوم بازماند. باین‌حال، حزب او توانست در انتخابات مجمع ملی فرانسه ۱۷ کرسی را به دست آورد. حال طبق برآوردها، ملائشون توانسته بین ۳۰ تا ۱۵۰ هزار فرانسوی را به خیابان‌های پاریس بکشاند. در شرایطی که عملکرد ضعیف فرانسوا اولاند کاهش بی‌سابقه راهپیمایی روز شنبه در پاریس که با حضور افرادی

مسعود بارزانی تأکید کرد که رهبران سیاسی احزاب گردی بر سر برگزاری همه‌پرسی در موعد مقرر اتفاق‌نظر دارند و هیچ مسئول سیاسی یا نظامی‌ای نمی‌تواند این همه‌پرسی را متوقف کند.

رئیس منطقه کردستان عراق گفت: ما آماده مقابله با هرگونه حمله به کردستان هستیم، هرچند هرگز به فکر درگیری نظامی نیستیم و از بغداد هم انتظار ایجاد درگیری مسلحانه را نداریم. مسعود بارزانی افزود: از هیچ‌کس واهمه‌ای نداریم؛ همه بدانند تحت هیچ شرایطی از موضوع استقلال کردستان عراق عقب‌نشینی نخواهیم کرد. مسعود بارزانی تصریح کرد که پیشمرکه برای مقابله با هرگونه حمله در سطح لایایی از آمادگی به‌سر می‌برد.

آماده مقابله با حمله هستیم

آیا «کردستان مستقل می‌تواند روابطی قوی با بغداد» داشته باشد تا آن‌طور که بارزانی در مقاله اخیرش در واشنگتن‌پست گفته، به‌صورت مشترک علیه تروریسم مبارزه کرده و ثروت‌ها را با هم تقسیم کنند؟ در این امر تردیدهای زیادی وجود دارد. یکی به این دلیل که گفت‌وگو بعد از جدایی به معنای پذیرش بغداد است و می‌دانیم که بغداد آن را نمی‌پذیرد. دوم اینکه مرزهای خونی‌به بارزانی از آنها صحبت می‌کند، کاملاً متناقض با صحبت‌های او درباره روش‌های سیاسی و مسالمت‌آمیز است. سوم اینکه اگر گفت‌وگو بعد از جدایی ممکن باشد، چرا الان راه بر گفت‌وگوها بسته شده است؟ همه اینها نشان می‌دهد که جدایی کردستان عراق به این سادگی امکان‌پذیر نخواهد بود. اگر مانند سال‌های ۱۹۹۴ – ۱۹۹۸ اختلافی بین دو حزب اتحادیه میهنی و دموکرات به‌وجود بیاید. این بار دیگر برای بارزانی مانند گذشته نخواهد بود و هرکدام باید تاوان آن را بپردازند. از اینها گذشته رابطه کردستان با دولت‌های همسایه چگونه خواهد بود؟ ترکیه منافع اقتصادی زیادی در اربیل دارد اما حساب تجارت خارجی با ثبات داخلی کاملاً از هم جداست و حاکم عثمانی با آن رویاهای امپراتوری‌اش اجازه نخواهد داد در آینده یک دولت گرد موی دماغش شود. درست است که اگر این رفراندوم انجام شود، بر محبوبیت مسعود بارزانی خواهد افزود اما این فقط ابتدای کار خواهد بود. یک دولت کرد در صورت تشکیل با مشکلات و موانع بی‌شماری دست‌به‌گریبان می‌شود. منابع درآمد این دولت چگونه خواهد بود؟ از کجا عوارض و مالیات خواهد گرفت؟ اگر بعضی کشورها کالاهای تولیدشده در کردستان را تحریم کنند، چه وضعی پیش خواهد آمد؟ به بیان دیگر شاید بارزانی بنیان‌گذار یک دولت مستقل کردی باشد اما در همان حال او خاتمه‌دهنده به چنین رویایی نیز خواهد بود.

از ۱۵۰ شهر فرانسه صورت گرفت، واکنشی به تصویب قانون جدید کار بود که مکرون آن را اصلاحی بی‌سابقه در بازار کار دانسته و کارشناسان آن را گسستی از سنت مقررات‌گذاری دولتی در فرانسه می‌دانند. نکته جالب اینکه مکرون به سبک رؤسای جمهور ایالات متحده، این فرامین اجرایی را در برابر دوربین‌های تلویزیونی امضا کرد. در واقع در قانون جدید با کاهش وزن نظارت و مقررات دولتی، کفه در بازار کار عملاً به سمت شرکت‌ها و کسب‌وکارهای کوچک، سنگین می‌شود. از دیگر سو، قانون جدید کار قدرت چانه‌زنی جمعی کارگران و اتحادیه‌های کارگری را کاهش می‌دهد؛ به عبارت دیگر، با قانون جدید، صاحبان کسب‌وکارهای کوچک ۵۰ کارمند به (پایین) قادر می‌شوند بدون نظارت اتحادیه‌های کارگری، با کارگران خود بر سر قراردادهای آنها مذاکره کنند. در واقع قانون جدید کار، با بی‌نیازکردن کارفرمایان از الزامات و محدودیت‌های دولتی و اتحادیه‌های کارگری، دست کارفرمایان را برای تعیین دستمزد و شرایط کار بازر می‌کند. در مقابل، دولت این قانون جدید را تمهیدی برای تسریع رشد اقتصادی و حمایت از کسب‌وکارهای کوچک که ایجادکننده اشتغال هستند، می‌داند. علاوه بر این، مکرون این تغییرات را برای رقابت در اقتصاد جهانی ضروری می‌داند.

کارگران فرانسه تنها نیستند

رئیس اقلیم کردستان عراق همچنین گفت که در نشست روز گذشته احزاب کردستان عراق تأکید شده است که در کرکوک هم همه‌پرسی برگزار خواهد شد. رئیس منطقه کردستان عراق در ادامه گفت که به هرگونه اقدامات تحریک‌آمیز در کرکوک پاسخ خواهیم داد. وی گفت: ما در سال ۲۰۰۳ اشتباه کرده بودیم که به اغوش بغداد بازگشتیم و همان سال باید همه‌پرسی را برگزار و بغداد را در سال ۲۰۰۸ رها می‌کردیم.

حضور قاسم سلیمانی در کردستان

بارزانی همچنین تأیید کرد که قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران، در چند روز گذشته به اقلیم کردستان سفر و با بارزانی هم دیدار کرده است. بارزانی خبر گلوله‌باران چند روستای مرزی کردستان عراق از سوی ایران را هم تأیید کرد و همچنین مسئولیت اقدام ایران را بدست مرز هوایی خود با کردستان عراق را برعهده دولت ایران دانست. بارزانی در حالی برگزاری همه‌پرسی در موعد مقرر را تأیید کرد که بسیاری پیش‌بینی می‌کردند او پس از امتیازگیری از دولت مرکزی عراق و احزاب دیگر اقلیم کردستان عراق (احزاب مخالف همه‌پرسی) در نهایت این همه‌پرسی را به تعویق می‌اندازد. در ماه‌های گذشته مذاکرات پیوسته‌ای میان هیئت‌های عراقی و کردی در بغداد و شهرهای اقلیم کردستان برگزار شد، اما مسعود بارزانی هربار پس از این مذاکرات اعلام می‌کرد که پیشنهادهای دولت مرکزی نتوانسته او را در به‌تعویق‌انداختن همه‌پرسی قانع کند. آخرین دور مذاکرات میان مقامات دولت مرکزی و اقلیم کردستان هم روز شنبه برگزار شد، اما بی‌نتیجه ماند.

آیا «کردستان مستقل می‌تواند روابطی قوی با بغداد» داشته باشد تا آن‌طور که بارزانی در مقاله اخیرش در واشنگتن‌پست گفته، به‌صورت مشترک علیه تروریسم مبارزه کرده و ثروت‌ها را با هم تقسیم کنند؟ در این امر تردیدهای زیادی وجود دارد. یکی به این دلیل که گفت‌وگو بعد از جدایی به معنای پذیرش بغداد است و می‌دانیم که بغداد آن را نمی‌پذیرد. دوم اینکه مرزهای خونی‌به بارزانی از آنها صحبت می‌کند، کاملاً متناقض با صحبت‌های او درباره روش‌های سیاسی و مسالمت‌آمیز است. سوم اینکه اگر گفت‌وگو بعد از جدایی ممکن باشد، چرا الان راه بر گفت‌وگوها بسته شده است؟ همه اینها نشان می‌دهد که جدایی کردستان عراق به این سادگی امکان‌پذیر نخواهد بود. اگر مانند سال‌های ۱۹۹۴ – ۱۹۹۸ اختلافی بین دو حزب اتحادیه میهنی و دموکرات به‌وجود بیاید. این بار دیگر برای بارزانی مانند گذشته نخواهد بود و هرکدام باید تاوان آن را بپردازند. از اینها گذشته رابطه کردستان با دولت‌های همسایه چگونه خواهد بود؟ ترکیه منافع اقتصادی زیادی در اربیل دارد اما حساب تجارت خارجی با ثبات داخلی کاملاً از هم جداست و حاکم عثمانی با آن رویاهای امپراتوری‌اش اجازه نخواهد داد در آینده یک دولت گرد موی دماغش شود. درست است که اگر این رفراندوم انجام شود، بر محبوبیت مسعود بارزانی خواهد افزود اما این فقط ابتدای کار خواهد بود. یک دولت کرد در صورت تشکیل با مشکلات و موانع بی‌شماری دست‌به‌گریبان می‌شود. منابع درآمد این دولت چگونه خواهد بود؟ از کجا عوارض و مالیات خواهد گرفت؟ اگر بعضی کشورها کالاهای تولیدشده در کردستان را تحریم کنند، چه وضعی پیش خواهد آمد؟ به بیان دیگر شاید بارزانی بنیان‌گذار یک دولت مستقل کردی باشد اما در همان حال او خاتمه‌دهنده به چنین رویایی نیز خواهد بود.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

برگزاری همه‌پرسی در کرکوک

رئیس اقلیم کردستان عراق همچنین گفت که در نشست روز گذشته احزاب کردستان عراق تأکید شده است که در کرکوک هم همه‌پرسی برگزار خواهد شد. رئیس منطقه کردستان عراق در ادامه گفت که به هرگونه اقدامات تحریک‌آمیز در کرکوک پاسخ خواهیم داد. وی گفت: ما در سال ۲۰۰۳ اشتباه کرده بودیم که به اغوش بغداد بازگشتیم و همان سال باید همه‌پرسی را برگزار و بغداد را در سال ۲۰۰۸ رها می‌کردیم.

حضور قاسم سلیمانی در کردستان

بارزانی همچنین تأیید کرد که قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران، در چند روز گذشته به اقلیم کردستان سفر و با بارزانی هم دیدار کرده است. بارزانی خبر گلوله‌باران چند روستای مرزی کردستان عراق از سوی ایران را هم تأیید کرد و همچنین مسئولیت اقدام ایران را بدست مرز هوایی خود با کردستان عراق را برعهده دولت ایران دانست. بارزانی در حالی برگزاری همه‌پرسی در موعد مقرر را تأیید کرد که بسیاری پیش‌بینی می‌کردند او پس از امتیازگیری از دولت مرکزی عراق و احزاب دیگر اقلیم کردستان عراق (احزاب مخالف همه‌پرسی) در نهایت این همه‌پرسی را به تعویق می‌اندازد. در ماه‌های گذشته مذاکرات پیوسته‌ای میان هیئت‌های عراقی و کردی در بغداد و شهرهای اقلیم کردستان برگزار شد، اما مسعود بارزانی هربار پس از این مذاکرات اعلام می‌کرد که پیشنهادهای دولت مرکزی نتوانسته او را در به‌تعویق‌انداختن همه‌پرسی قانع کند. آخرین دور مذاکرات میان مقامات دولت مرکزی و اقلیم کردستان هم روز شنبه برگزار شد، اما بی‌نتیجه ماند.

آیا «کردستان مستقل می‌تواند روابطی قوی با بغداد» داشته باشد تا آن‌طور که بارزانی در مقاله اخیرش در واشنگتن‌پست گفته، به‌صورت مشترک علیه تروریسم مبارزه کرده و ثروت‌ها را با هم تقسیم کنند؟ در این امر تردیدهای زیادی وجود دارد. یکی به این دلیل که گفت‌وگو بعد از جدایی به معنای پذیرش بغداد است و می‌دانیم که بغداد آن را نمی‌پذیرد. دوم اینکه مرزهای خونی‌به بارزانی از آنها صحبت می‌کند، کاملاً متناقض با صحبت‌های او درباره روش‌های سیاسی و مسالمت‌آمیز است. سوم اینکه اگر گفت‌وگو بعد از جدایی ممکن باشد، چرا الان راه بر گفت‌وگوها بسته شده است؟ همه اینها نشان می‌دهد که جدایی کردستان عراق به این سادگی امکان‌پذیر نخواهد بود. اگر مانند سال‌های ۱۹۹۴ – ۱۹۹۸ اختلافی بین دو حزب اتحادیه میهنی و دموکرات به‌وجود بیاید. این بار دیگر برای بارزانی مانند گذشته نخواهد بود و هرکدام باید تاوان آن را بپردازند. از اینها گذشته رابطه کردستان با دولت‌های همسایه چگونه خواهد بود؟ ترکیه منافع اقتصادی زیادی در اربیل دارد اما حساب تجارت خارجی با ثبات داخلی کاملاً از هم جداست و حاکم عثمانی با آن رویاهای امپراتوری‌اش اجازه نخواهد داد در آینده یک دولت گرد موی دماغش شود. درست است که اگر این رفراندوم انجام شود، بر محبوبیت مسعود بارزانی خواهد افزود اما این فقط ابتدای کار خواهد بود. یک دولت کرد در صورت تشکیل با مشکلات و موانع بی‌شماری دست‌به‌گریبان می‌شود. منابع درآمد این دولت چگونه خواهد بود؟ از کجا عوارض و مالیات خواهد گرفت؟ اگر بعضی کشورها کالاهای تولیدشده در کردستان را تحریم کنند، چه وضعی پیش خواهد آمد؟ به بیان دیگر شاید بارزانی بنیان‌گذار یک دولت مستقل کردی باشد اما در همان حال او خاتمه‌دهنده به چنین رویایی نیز خواهد بود.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی، امکان تغییر قانون کار را برای دولت خود فراهم آورده است. درحالی‌که به نظر می‌رسد آتش اعتراض‌های کارگری و اتحادیه‌ها رو به خاموشی می‌گذارد، این‌بار ملائشون برجم اعتراض ضدسرمایه‌داری را علیه مکرون برافراشته است.

قدرت از مردم و نیروی کار به رؤسای شرکت‌ها منتقل می‌شود. ملائشون از این اصلاحات جدید با عنوان «دولتای اجتماعی» یاد کرده است. رهبر حزب «فرانسه تسخیرناپذیر»، همچنین در هشداري به مکرون که گفته بود تسلیم فشار خیابانی نمی‌شود، گفت: «این خیابان است که پادشاهان را به زیر کشید. این خیابان است که نازی‌ها را شکست داد». ملائشون هدف از برگزاری این راهپیمایی را این‌طور توصیف کرد: «ما می‌خواهیم این پیام قدرتمند را به کارگران فرانسه بفرستیم که تنها نیستند». جالب اینکه مکرون به‌عنوان کسی به رئیس‌جمهوری رسید که می‌تواند احزاب راست‌گرا و چپ‌گرا را با هم آشتی دهد؛ اما از زمان پیروزش این انتخابات، او فاصله خود را با احزاب چپ‌گرا بیشتر کرده است. علاوه بر این، در قانون جدید، سقفی برای جرمه‌کارفرمایانی که بدون دلیل موجه اقدام به اخراج کارکنان خود می‌کنند، منظور شده است. دولت این را یکی از مطالبات اصلی کارفرمایانی می‌داند که روند‌های طولانی و پرهزینه دادگاهی، آنها را از استخدام نیروی کار منصرف می‌کند. علاوه بر این، نحوه اعمال و اجرایی‌کردن این اصلاحات در قانون کار نیز خشم معترضان را به دنبال داشته است. در واقع به‌جای ارائه قوانین جدید به پارلمان فرانسه، مکرون از طریق صدور فرمان‌های اجرایی